

Framtidshemmet

Radio Uppland 14.12.01

Som ung grabb hade jag stora drömmar om hur mitt rum skulle organiseras. Genom att dra i olika snören skulle rullgardinen sprätta upp, morgonfilen hållas upp, spisen slår på o.s.v. Eftersom min bädd låg överst i en våningssän så experimenterade jag också med att hålla vatten i rännor, spända över rummet på ett sinnrikt sätt, som skulle utföra samma saker genom att knuffa ner tyngde som i sin tur skulle rycka i tåtar just genom denna tyngd. Det var en intensiv till i djup problemlösning och stark inspiration.

Ett hem är människans utgångspunkt och slutpunkt där sociala kontakter, och kontakten med sig själv sitt inre, vävs samman i en meningsfull organisk enhet. En plats för lugn och eftertanke, lust och längtan. Ett intelligent hemmet måste spänna över människans hela utveckling från naturtillstånd till IT. Men med tiden föll projektet samman.

Konstruktionerna blev för skrymmande och det blev svårt med kontinuiteten då snörbrotten och andra fel blev för många.

När jag idag ser alla dessa 30-åriga pojkar resonera om det moderna digitala hemmet, det Intelligent hemmet, känner jag igen mig. Samma entusiasm, samma intensitet. Och samma feltanke.

Inte vill en genomsnittlig vardagsmänniska ha ett hem med tusen möjligheter till kortslutningar och felkopplingar. Då riskerar man att bryta ihop om morgonen innan man nått bli människa. Nej det mest intelligent hem man kan längta efter idag det är ett organiskt fungerande hem där allt hänger ihop, där det ena leder till det andra och där kortslutnings- och instruktionshelvetet befinner sig så långt bort som möjligt. Den bakomliggande tanken till mitt drömhjem kan formuleras så här:

Det intelligent hemmet måste spänna över människan hela utveckling, hela hennes evolution, från naturtillståndets brölande primitivism fram till dagens informationsteknologiska finesser. Så här:

1. Naturrummet = sovrummet.

När jag vaknar befinner jag sig fortfarande naken i reptilhjärnans grepp och klarar inte av digitala dioder. I sovrummet får bara finnas urtiden, naturtillståndets eld, kakelugnen och ett fönster är man kan regera det råaste väder och temperaturer. I takt med att hjärnan långsamt vaknar kan man tankspritt dra på sig människokläder i människoblivandets känsliga process. Då är det dags att stappla ut i nästa rum: Det mekaniska rummet.

2. Det mekaniska rummet = toaletten

Detta får bara innehålla nästa stadium i människans historia: de mekaniska apparaterna: vattentoalett och vattenledning, gravitationen och häverten, en uppfinning som började användas för ca 8.000 år sedan. Så fungerar även idag de flesta toaletter. Bara mekanik, inga elektriska påfund. I det mekaniska rummet blir man sittande till dess tankarna liknar en människas. Då är man redo att kliva ut till 1800-talsrummet.: rummet med elektricitet eller gas. Till köket alltså!

3. Det elektriska rummet = köket.

Mitt drömkök ska vara behäftat med strömbrytare till elektriska apparater som klarar att hetta upp substanser och vätskor på enklast möjliga vis. Och då menar jag just detta: enklast möjliga vis. I detta kök får enbart finnas funktionen AV och PÅ, ingenting annat, inga mellanlägen. Spisen, kaffebryggaren, brödrosten och mikrovågsugnen är utmärkta representanter för denna princip då de samtliga innefattar ett GRUNDLÄGE i AV- och PÅ-världen. Där i det elektriska rummet värmer jag min frukost och tuggar mig långsamt fram till nuet, till närvaron och samtidigheten med sin tid. Då, först då, är jag redo att som outbränd effektivitetsblixtrande hypermänniska med overdrive, stiga in i ...

4. Det digitala rummet = arbetsrummet.

Där tillbringar jag sedan sin dag outsäglig lycka över alla funktioner som Bredband och Den Digital Revolutionen (DDR) möjliggör: självbeställande kylskåp, självupprullande rullgardiner, fjärröppningar av garagedörrar och sommarstugor. Allt under en härlig segerhuva av kreativitet och inlevelse. Där frossar jag i, och lever ut mina vildaste och våtaste pojkdrommar i mailande och hemsideskapande. Jag programmerar, jag installerar, jag reparerar fel och jag är så lycklig, så lycklig.

När så dagen är slut släcker jag utmattad, men glad - likt en Gud inför sin älskade skapelse - ner de digitala lysdioderna, traskar till det elektriska rummet där jag trycker in den okomplicerade och vilsamma PÅ-knappentarna för en kopp te, trycker på AV-knappen inför natten och vandrar i milt mörker till det mekaniska rummet där jag tvagar min kropp, tar av mig människokläderna och vandrar ner i historiens svindlande djup där jag tänder eldarna, fortplantar mig och försvinner bort i reptilhjärnans drömsömn där min organism reorganiserar sig och sina minnen inför en ny dag.

Så ska det riktigt intelligenta hemmet se ut.

Lasse Eriksson 12.12.01